

NIEŻONATY (7) *ai*

W pisowni rozłącznej (6), w łącznej (1).

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz żona); a jasne.

sg m N nieżonaty (4). ◇ pl N m pers nieżonaci (1). ◇ D nieżonatym (1). ◇ A m pers nieżonat(e) (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Nie mający żony, bezzenny; non nuptus, sine uxore Vulg (7) : Owłzeykić ten wilk nie leniec: A muścić być nie żonaty/ Gdy táko biega przed chárty. Bowiem by fie był ożenił/ Ledác by go pies vgonił. BierEz S; iż przeto kościół chce mieć kápłany nie żonáte áby fie od Bogá nie oddzieláli WujNT 596, 594 marg, 738 marg.

a. *W funkcji rzeczownika (3) : Nie żonaty [Qui sine uxore est; Ktory krom żony ielt Leop] ftára fie o rzeczách Páńłkich/ iákoby fie podobał Bogu. A ktory fie ożenił/ ftára fie o rzeczách świeckich/ iákoby fie podobał żenie WujNT 1.Cor 7/32 [idem s. 596], 1.Cor 7/8, s. 596.*

Synonimy: bezmałżeński, bezzakonny, bezżeński, wolny; a. bezżeniec, bezżennik, bezżonek, celibat.

Cf BEŻŻONATY, ŻONATY